

Я бачив, як пшеницю мили:

То щонайкращеє зерно

У воду тільки плись, якраз пішло на дно,

Полова ж, навісна, пливе собі по хвилі.

Привів мене господь побачить і панів:

Мов простий чоловік, там інший пан сидів,

Другі, задравши ніс, розприндившись, ходили.

І здумав зараз я, як тільки поглядів,

Що бачив, як пшеницю мили.